

SUMARI

PAÏSOS CATALANS

Catalunya:

- Lluita Obrera
- 11 de Setembre del 1.972
- F.A.C.: Consell de Guerra
- Consell de Guerra a PCE (1)
- Lluita dels Professionals: aparelladors i advocats
- Barris: Santa Coloma, St Andreu, Badalona, Poble Nou, Eixample, etc.
- Transports
- Comunicacions
- Sindical: Plataforma Reivindicativa de la C.O. Nacional de Catalunya
- Comarques
- Economia catalana: "regionalización..." creixement demogràfic el Port i l'economia
- Cultural
- Universitat
- Ensenyament

País Valencià:

- Port de Sagunt
- Farmacèutics d'Alacant

Illes Balears:

- Comunicat "Taula Democràtica"

Última Hora: Canvis a la B.P.S. de Barcelona

GALÍCIA

- Vaga General a Vigo

EUZKADI

- Assassinsats a Lekeitio
- Comunicat d'E.T.A.
- Nou assassinat

ESPAÑA

- Política del Govern: Preus
- Adulteració productes
- Cost de la vida
- Universitat
- Sindical

DOCUMENTS

- Crida de la Permanent de l'A. de C. per l'Estatut
- Crida Assemblea d'Intel·lectuals Catalans
- Contra els Consells de Guerra

PREMSA INTERNACIONAL

- "Le Monde": Une Espagne immobile

avui

recull d'informació

i documentació

preu: 5pts.

setembre 1.972

PAÏSOS CATALANS.

Catalunya

2-IX.- Continua la lluita a "TAT Sintéticos Castelló". Els 280 treballadors d'aquesta empresa de Sabadell són despedits quan tractaven de reincorporar-se a la feina després d'una setmana de vaga en demanda de millores salarials. Una part dels despedits ha firmat les cartes de readmissió, mentre que la majoria manté la posició de no acceptar les cartes a menys que la readmissió no sigui general (69 treballadors no han rebut la carta).

5-IX.- De l'empresa "Tascasa", també de Sabadell, han estat acomiadats 27 treballadors per haver parat en demanda de reivindicacions salarials. Aquest mateix dia, "Estruch Textil" de Sabadell fa un atur en solidaritat amb "Sintéticos Castelló".

"Textil Manresana", de Manresa, para en protesta del nou sistema de pagaments que retalla millores adquirides.

La firma dels convenis no atura la lluita contra els "laudos" i el congelament de salaris. La lluita contra els "topes" salarials i per la setmana de 40 hores són les dues reivindicacions més esteses en aquest moment. A destacar la lluita solidària que cal anar estenent com a factor de conscienciació política.

Barcelona.- Sis-cents treballadors de la "Seat" pertanyents al taller Nº 2 han demanat al jurat d'empresa que intervingui a la Magistratura de Treball per defensar 44 companys seus acomiadats el dia 28 de juny del 1.971 que varen fer atur després d'unes assemblees.

L'empresa "Entel" ha presentat a la Delegació de Treball expedient de crisi demanant l'acomiadament de 75 treballadors. Les accions que pertanyien a l'"INI" varen passar a la "Compania Telefónica Nacional de España" a finals del darrer desembre. Tots els seus 2.000 treballadors varen passar a la "Telefónica", però 300 d'ells, que eren repartidors, no se'ls reconegué l'antiguetat i calia que passessin un examen d'ingrés. Una part va acceptar l'acomiadament amb indemnització, però 75 d'ells van ingressar amb les condicions imposades. Però el primer dia de vacances varen rebre la comunicació de que "Entel" havia presentat l'expedient de crisi i quedaven tots ells al carrer.

11 Setembre.

Detencions.- La matinada del 7 de setembre foren detinguts dos xicots a la barriada de Sants: Joan Terabal i Agustí Viades. Se'ls acusa de pintar eslogans referents a l'Onze de Setembre ("Socialisme", "Llibertat", etc.) signats per PSAN. Ambdós treballen al Banc Comercial Transatlàntic i s'esperen represàlles per part de la direcció, possiblement l'expulsió.

Accions a Comarques. - El dijous 7 de setembre, dia de mercat a Granollers, a les 10.30 del matí i al lloc més cèntric de la ciutat, es despenjà una bandera catalana amb l'estel roig (símbol del moviment revolucionari d'alliberament) d'on caigueren milers de fulls que cridaven a la mobilització de les poblacions de la comarca contra les autoritats i elements complicats amb el règim polític actual, causa de l'opressió present i del criminal bombardeig que sofrí Granollers per part dels feixistes durant la guerra. (Aquestes octavetes anaven signades per les CAC -Comissions d'Activitats Cíviques- del Vallès). Simultàniament sonà l'alarma antiaèria que la ciutat conserva d'ençà de la guerra i que serveix a les "autoritats" feixistes per commemorar l'aniversari de l'ocupació de Granollers.

- Amb motiu de la diada de l'Onze de Setembre hi ha hagut repartiment de propaganda, pintades i penjades de banderes a les comarques de: Segrià, La Noguera, La Segarra, Les Garrigues, L'Urgell, L'Urgellet, Pallars Jussà, Pallars Sobirà, Baixa Ribagorça i La Llitera. Destaquen les de Benavarrí, Peralta de la Sal, Altorricó, Tamarit i Fraga, per tractar-se de pobles que actualment formen part de les "províncies aragoneses". D'altres localitats on hi hagueren accions: La Seu d'Urgell, Castellclutat, Organyà, Coll de Nargo, Oliana, Basells, Tiurana, Gualter, Ponts, Torrefarrera, Rosselló, Alguairó, etc., etc. A Lleida-capital, es va pintar amb pintura vermella el monument a "Los Mártires". També hi hagué pintades a diferents carrers i a barriades. Es col·locaren diverses banderes catalanes. Moltes d'aquestes accions foren realitzades i signades per FNC.

Accions a Barcelona-capital. - Manifestació piquet a Santa Eulàlia de l'Hospitalet, amb repartiment de propaganda i pintant les parets amb "11 de Setembre-Independència-Socialisme-Lluitem per l'Estatut d'Autonomia", signades per PSAN.

- D'altra part, durant els dies anteriors, PSAN i FNC procediren al repartiment de propaganda a Metros, Cines i llocs clau de la ciutat; penjaren banderes catalanes al Cinturó de Ronda i a les Autopistes.

- També es van repartir 25.000 opuscles on s'explica la història dels Països Catalans i l'opressió nacional que patim. Reproduïm uns extractes:

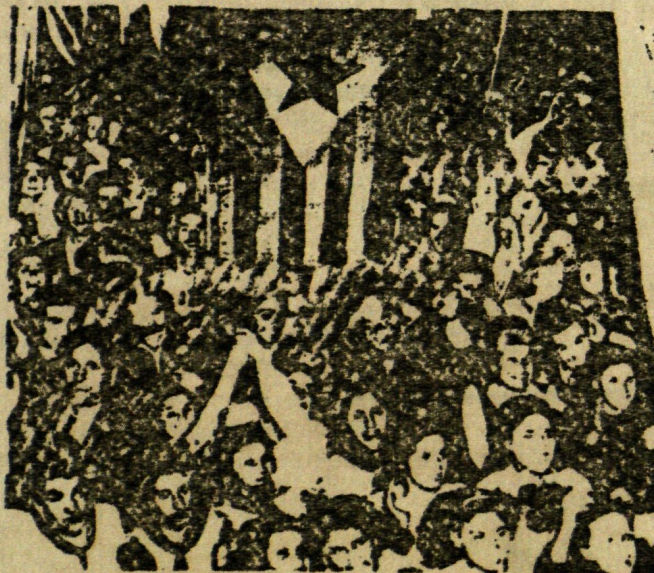
«... El problema dels Països Catalans no és cap altre que la impossibilitat que tenen els homes que viuen i treballen a cadascun dels Països Catalans de donar solucions als seus problemes, d'acord amb la seva realitat i les seves característiques pròpies. Per aconseguir-ho, cal que els Països Catalans tinguin els organismes de govern que calen per portar endavant aquesta tasca, és a dir: que la nació catalana disposi del seu propi Estat.

Els Països Catalans no poden resoldre els greus problemes econòmics, socials, culturals i, en darrer terme, polítics que tenen plantejats, i això no tan sols per la manca de les anomenades llibertats democràtiques, sinó també perquè els seus problemes són dirigits per uns centres de poder estranys als homes que hi viuen i hi treballen.

La lluita per la solució de qualsevol dels problemes avui presents a Catalunya és, doncs, una lluita nacional, en el sentit que només els catalans -tots aquells que viuen i treballen a Catalunya i que voluntàriament no es posen al costat dels opressors- poden trobar les solucions als problemes, d'acord amb les seves característiques i necessitats ...»

Reunió al Rosselló. - El dia Onze de Setembre va tenir lloc una reunió a la localitat de Millars presidida pel batlle d'aquesta vila, sr. Beffara, i en la qual dos professors de la Universitat Catalana d'Estiu donaren una conferència sobre la vida econòmica de Catalunya-Nord des del 1.800 als dies actuals.

L'assistència fou molt superior al que s'esperava. Prop d'unes 200 persones -en la seva majoria gent jove- es reuniren en aquesta població de la comarca del Ribera, a 20 kms. de Perpinyà, escoltant les paraules dels conferenciants, srs. Miquel Mallol i Andreu Balent, qui van fer una anàlisi detallada sobre els efectes de l'endegament de la costa i la colonització europea sobre la societat rossellonesa. Acabada la dissertació, s'inicià un diàleg entre els conferenciants i el públic, afirmant-se la necessitat de crear un instrument polític català que els lligués amb els catalans avui jurídicament espanyols; instrument que permetria de participar en la vida d'Europa. Es denuncià també les greus conseqüències de la colonització cultural francesa al Rosselló.

Consell de Guerra: F.A.C

Antecedents. - Succeí a finals del mes de maig. La policia de Barcelona s'havia mos trat impotent per a capturar els responsa bles dels nombrosos artefactes que havien explotat a Barcelona i els seus encon- tornos durant els darrers mesos. Havia fra cassat escandalosament en no pervindre, impedir, ni descobrir la celebració de la primera sessió de l'Assemblea de Catalu- nya, que va tenir lloc el dia 7 de novem- bre del 1.971. La seva posició, desespera da i poc afortunada, va empitjorar amb l' explosió que derruïrà parcialment el "Mo- numento a los Caídos" de la Diagonal el dia 18 de maig. Necessitava imperiosament fer mèrits amb una captura espectacular i que donés exemple.

Sobre unes poques i pobres dades arriba- des, segons sembla, a través de la poli- cia francesa, la Brigada Social de poli- cia de Barcelona va iniciar una cadena de detencions, desesperades i completament a cegues, mentre algunes persones fugien a França. El resultat de l'operació fou la detenció de nou persones: Carles Garcia i Solé, Ramon Llorca i López, J. Plançart, J.R. Carreras Nadal, Lluís Torné, Jordi Castellà, Josap Calduch i Barrancos, Jo- sep Almeda i Garcia i Manuel Cruells. A- conseguiren fugir Josap Pascal i Almar, Josap Digon i Balaguer, Josap M. Garcia i Solé, Alfons Carvera i Hurtado, Jordi So- riano i alguns més que foren avisats amb temps, ja previnguts per les primeres i folles detencions.

El dia 27 de maig, el Governador Civil de Barcelona, Tomás Pelayo Ros, va convocar una roda de premsa, a fi de notificar als mitjans informatius i a l'opinió pública, l'eficaz "desarticulació" del grup FAC., presentant els nou detinguts com a respon- sables dels trenta i tants artefactes ex- plotats a Barcelona durant els darrers me- sos, i que foren prolixament enumerats i detallats en la nota que fou lliurada a la premsa, perquè constés clarament que no quedava cap explosió sense justificar (en- tre elles la que va provocar, accidental- ment segons sembla, la mort d'una perso- na). En relació amb aquesta nota publicada oficialment, la Junta de Govern del Colle- gi d'Advocats de Barcelona va remetre al Governador Civil de la "Província" una for- ta protesta, ja que davant l'opinió públi- ca es presentava de forma indubtable com autors i responsables d'uns fets, encara en els seus primers passos d'investigació, unes persones no sotmeses a Judici i que, per tant, es prejutjava l'afer per part de qui no era l'autoritat competent per a fer- ho.

L'única base per a montar aquest procés (que és la "Causa Ordinaria Nº 59/72 de la IVª Región Militar") radica en les de- claracions prestades pels detinguts als calabossos de la Brigada Social de la "Jefatura Superior de Policía" de Barce- lona. Declaracions arrancades amb tota mena de tortures i mals tractes i en es- tat de semiinconsciència; i la majoria de les quals foren negades i rectifica- des en prestar declaració, ja a la pre- ss, ja davant l'Autoritat Militar. Es presentaren denúncies per mals tractes davant l'Autoritat Judicial. Els procedi- ments emprats per la Policia per a ar-rencar confessions i declaracions (mol- tes d'aquestes, absurdes i incongruents) foren terriblement variats i, desgracia- dament, ja prou coneguts. Destaca l'ano- menat "quirófano" que és un procediment per a "treballar" i destruir els ronyons per a tota la vida, i, efectivament, un dels detinguts, Ramon Llorca, es troba afectat d'una lesió a la regió lumbar de la columna vertebral, reconeguda pels metges, però ignorada i silenciada ofi- cialment. No rep assistència ni cap me- na de tractament.

Com que la base de la mencionada causa montada contra els 9 detinguts era fe- ble, l'Acte de Processament dictat per l'Autoritat Militar és ambigu, incon- cret i molt poc seriós. Es limita a esbo- sar erròniament el què era i el què pre- tenia el FAC, relacionant els noms i cir- cumstàncies personals dels 9 detinguts i manifestant que tots ells "han intervingut directa o indirectamente en algunas oca- siones en las actividades del FAC". El processament és de data 16 de juny del 1.972, i considera que una tal indefini- da participació en tan inconcrets fets pot ésser constitutiva d'un delicta de terrorisme, previst i penat en l'article 294 bis a) del "Código de Justicia Mi- litar", que estableix una pena que va des- de 30 anys a reclusió fins a mort. El dit article ha estat recentment incorporat al "Código de Justicia Militar" per Llei de 15 de novembre del 1.971, després de la supressió del Decret-Llei de "Banditaje y Terrorismo" del 21 de setembre del 1.960 que fou el de trista aplicació en el ja famós Consell de Guerra de Burgos contra militants de l'organització nacionalista/ revolucionària ETA, el desembre del 1.970.

La quasi totalitat dels processats pre- sentà recurs de revocació contra l'Acte de Processament, recurs que ràpidament i total fou desestimat, sense la més

Ramon LLORCA LOPEZ
32 anys, obrer tèxtil
pateix d'una afecció renal i
desviació de la columna vertebral
a conseqüència de les tortures

Carles GARCIA SOLÉ
73 anys, xòfer
salvatgement torturat

mínima fonamentació.

I, de cop i volta, després d'un tal man- tatge, a mitjans d'agost, l'Autoritat Mi- litar s'inhibeix a favor del TOP respecte a 7 dels processats, prosseguint la causa militar per terrorisme sols contra 2 dels encausats: Carles Garcia i Solé i Ramon Llorca i López, als quals es pretén im- putar els trenta i tants explosius i totes les suposades activitats del FAC. Es vol, segons sembla, evitar sigui com sigui una possible ressonància d'aquesta causa i, per això, han considerat com a millor procedi- ment continuar-la solament contra 2. Enca- ra que desdiguí tot el plantejament inicial i s'acusí encara més manifestament la im- mensa contradicció i incongruència d'aquest procés-fantasma.

La implacable exemplaritat de la possible condemna complirà així, igualment, la seva funció repressiva i preventiva per a tot l'Estat espanyol (i molt especialment per a Euzkadi després de les recents activitats d'ETA), passant més desapercebuda en afec- tar solament 2 persones en comptes de 9.

Solidaritat i lluita

Manifestacions. - El divendres dia 22 de setembre tingueren lloc tres manifestacions contra els consells de guerra. Al matí, manifestació d'estudiants (unes 500 persones) prop d'Aribau/Gravia. Al vespre, una altra al carrer Parlament. La tercera, gairebé simultània, a la carretera de Sants prop de la Plaça Salvador Anglada. Aquesta darrera manifestació, signada conjuntament per diverses organitzacions (Coordinadora de Comissions Obreres, local i per sectors; Coordinadora de Comissions de Barri, local i per sectors; Plataformes de Comissions Obreres; Estudiants de Barcelona; Comissions de Mestres; Comissions de Llicenciats), insistia també en la solidaritat amb les lluites dels obrers de Vigo.

El dilluns dia 25 de setembre, a les 8 del vespre, tingué lloc una manifestació a Diagonal// Passeig de Gràcia fins la Via Augusta. Desfilaren unes 1.000 persones amb pancartes allusives als consells de guerra i a la solidaritat amb la lluita dels obrers de Vigo. S'hi veien banderes roges i catalanes. Foren escampats gran nombre de fulls -en català i en castellà- referits especialment als consells de guerra contra el FAC i el PCE (i), i la repressió en general. Hi hagué interrupció del tràfic i fou pintat el monument de la Plaça "Victoria" conegut com "el llapis". A la mateixa hora, FNC col·locava una cadena a la Via Laietana entre Rosselló i Provença amb una pancarta que deia "Solidaritat FAC". El tràfic fou interromput per més de mitja hora, afectant els voltants d'aquest punt.

El dia 26, a la mateixa hora, tingué lloc una altra manifestació al Passeig Maragall. Hi intervingueren prop de 500 persones, portant pancartes i banderes roges. El primer cotxe de la policia que aparegué es retirà en comprovar que els manifestants no es dissolien sinó que es defensaven amb còctels molotov. La manifestació continuà i es llençaren fulls signats per PCE (m-1) i PCE (i). Finalment, la policia els dissolgué a trets, essent detingudes diverses persones.

L'actitud de l'Església i dels grups cristians.

Cap alta jerarquia de l'Església Catalana ha denunciat o a fet declaracions contra els Consells de Guerra. En canvi, hi ha notícia de 3 documents signats per catòlics.

El primer, que porta les signatures de: Agustí de Senir, Anton Canyellas, Lluïsa Arrondo, Josep Verda, Tomàs Giró i Conxa Millan, està adreçat a l'Arquebisbe de Barcelona, als Bisbes de Tarragona i de la Seu d'Urgell i a l'organització internacional "Iustitia et Pax", demana l'intervenció de la Jerarquia eclesiàstica. Una delegació marxà a Roma on informaren del Consell a la Secretaria d'Estat del Vaticà. Els altres dos documents són signats per "Un grup de cristians" i per "Equips de reflexió cristiana". Ambdós denuncien "l'actual societat classista i opressora", demanen l'intervenció de la Jerarquia i afirmen que els cristians no poden restar al marge d'aquests esdeveniments.

Document de denúncia. - El dia 25 de setembre es va reunir l'Assemblea Permanent d'Intel·lectuals i Professionals Catalans, aprovant un important document de denúncia de la situació que es va lliurar a la premsa internacional. (REPRODUIT A L'APARTAT "DOCUMENTS")

Solidaritat al Rosselló. - El dia 17 de setembre aparegueren pels carrers de Perpinyà i a d'altres poblacions de Catalunya-Nord gran quantitat de cartells proclamant la solidarització amb els acusats de pertànyer al FAC.

El mateix dia, el diari "L'Indépendant" de Perpinyà, en la seva secció "Tribune Libre", publicava un escrit signat per Acció Regionalista Catalana (ARC) denunciant la col·laboració entre l'Estat espanyol i l'Estat francès en l'opressió de les nacionalitats.

"El FAC -diu l'ARC- és una organització de joves catalans antifeixistes que realitza a Catalunya-Sud accions de resistència contra les forces repressives i les institucions de propaganda del règim franquista. Al terrorisme oficial que persegueix els resistents, que els pren la llibertat, que els tortura i que els condemna deliberadament i impunement des de fa 33 anys, el FAC oposa un contra-terrorisme que es nega, cal dir-ho, a fer víctimes humanes". Continua l'escrit comparant la situació de Catalunya a la de l'Estat francès durant els anys 1.940 al 1.944, quan era ocupat pels nazis, remarcant que Franco deu a Hitler el ser "Caudillo de España". Alhora fa una crida als rossellonesos perquè es mobilitzin contra els crims comesos per l'Estat franquista a Catalunya-Sud, i no es converteixin en còmplices de la dictadura feixista.

dilluns, 25 setembre 1972

Celebració del Consell de Guerra. - Aprofitant el fi de setmana, fou fixat per al dilluns dia 25 de setembre a les 9 del matí.

Els advocats foren avisats a quarts de cinc de la tarda del diumenge. Va ésser públic ja que es tractava d'un Consell de Guerra Ordinari, encara que l'assistència no fou lliure doncs estava formada o bé per policies de país o bé per ciutadans que hagueren de presentar la seva documentació perquè es prengués nota de qui eren i que foren sotmesos a un registre meticulós.

L'advocat d'En Ramon Llorca, el sr. Marc Palmès i Giró, que no es presentà degut a una indisposició, fou cominat pel president del Consell a fer acte de presència si no volia ser empresonat. La sessió no pogué començar fins a un quart de dues del migdia, després que l'advocat se sotmetés a diferents revisions mèdiques i fes evident que havia d'iniciar la seva defensa forçat per l'Autoritat Militar que no tenia en compte el seu estat de salut.

El fiscal demanà en el seu procediment un total de 205 anys de presó per a Ramon Llorca i 180 anys per a Carles Garcia. Els advocats defensors, srs. Palmès i Feliu, contraren la defensa en els següents punts:

- El delictes de terrorisme que s'imputava als acusats no és tipificat al Codi Militar sinó al Codi Civil, per tant competia de jutjar-los a un tribunal ordinari i no a un de militar.
- L'existència d'un defecte processal que anul·lava tot l'actuat, ja que no hi havia hagut dictamen pericial dels danys que es pretenia havien causat els acusats.
- No s'havia provat que els dos encausats fossin els autors dels actes de que se'ls acusava, ja que l'atestat de la policia només és pot considerar com a denúncia i no com a prova.
- No s'havia demostrat l'existència del FAC, i no es pot acusar ningú de pertànyer a una organització sense provar-ne l'existència.

L'advocat d'En Ramon Llorca va posar de relleu l'actitud del Tribunal que sols permetia l'actuació de la defensa en aquell acte, mentre que des de l'inici del procediment només havia posat obstacles i inconvenients a l'actuació dels advocats produint la indefensió dels acusats, com si un impuls d'acabar ràpidament el procés marqués l'actitud del Tribunal, àdhuc prescindint de les mínimes garanties processals. Fets que venien reafirmats per l'acceptació, tan sols, de 2 proves de les 27 presentades per la defensa i pel fet que en el sumari s'acusa a Ramon Llorca d'haver comès dues accions el mateix dia i a la mateixa hora, incidí també sobre el fet de les tortures que foren aplicades al seu defensat per a obligar-lo a signar una declaració preparada per la policia. Acabada l'actuació dels dos advocats defensors, el President demanà a En Ramon Llorca si volia afegir alguna cosa a les dites pels advocats, iniciant-se el diàleg següent:

Llorca - Em permeto preguntar al Consell quins mitjans legals té la joventut o qualsevol persona, inquieta per pervindre del seu país, per aconseguir la seva llibertat i independència i...

Presid - Prego al processat que limiti les seves manifestacions als fets que consten en el sumari.

Llorca - El que pretenc dir està directament relacionat amb els fets del sumari, perquè intento explicar la meua intervenció en part d'aquests fets...

Presid - Torno a insistir sobre el que li he dit anteriorment.

Llorca - Senyor President, l'obligació d'aquest Tribunal és...

Presid - Aquest Tribunal coneix millor que ningú les seves obligacions. Limiti's a contestar si ha participat o no en els fets de que se l'acusa.

Llorca - No.

Després se li va formular la mateixa pregunta a En Carles Garcia i Solé, qui manifestà que s'aderia al que volia dir el seu company i que no havia participat en els fets. Eren prop de les 9 del vespre. L'endemà es conegué la sentència:

➡ 30 anys de presó per a Ramon Llorca i Lòpez
20 anys de presó per a Carles Garcia i Solé

Consell de Guerra a Barcelona

Consell de Guerra contra PCE (Internacional). - El dia 29 de setembre se celebrà a Barcelona el Consell de Guerra contra 7 persones acusades d'ésser membres del PCE (I), de fer propaganda en contra del règim franquista i d'atacar, en la manifestació que aquest grup organitzà l'abril de l'any passat al Passeig Maragall, un cotxe patrulla del 091 amb còctels molotov ferint un policia.

Dos foren jutjats en rebel·lia. Els altres cinc foren absolts del delictes de "propaganda illegal", però declarats culpables de l'atac al cotxe de la policia, encara que el fiscal no pogué demostrar la seva participació.

Palomas, Jiménez, González i Curto afirmaren pertànyer al Partido Comunista de España (Internacional).

A l'endemà el Consell dictà sentència, condemnant a Josep Mª Palcaas a un total de 18 anys de presó; a Miquel Jiménez Hinojosa i a Ramon Caballero a 16 anys; a Tomàs González Pardo a 15 anys; i a Enric Curto a 3 anys.

Aquest mateix dia, a quarts de nou del vespre, es realitzà una manifestació prop del Mercat de St. Antoni. Es pintaren les parets, es llançà propaganda contra els Consells de Guerra i es foren explotar còctels molotov per aturar el tràfic.

LA LLUITA DELS PROFESSIONALS

aparelladors:

El dia 10 de setembre, més de 230 aparelladors membres del Col·legi Oficial de Catalunya i Balears han fet un escrit dirigit al Director General de Arquitectura protestant per la decisió del "Consejo Superior" d'expedientar la junta del Col·legi de Catalunya, apartar la junta elegida democràticament i substituir-la per una "Comisión Gestora" composta per membres de juntes anteriors i persones que van perdre les passades eleccions.

Per la seva banda, el dia 12, el Col·legi Oficial d'Enginyers de Catalunya s'ha dirigit en el mateix sentit al Ministre de la Vivenda. Protesta que "la fiscalització i censura de l'actuació d'elements dirigents d'un Col·legi pretengui basar-se en principis diferents d'aquells pels quals els Col·legis van conferir la representativitat als membres elegits per als òrgans directius".

Es tracta de l'ofensiva que, en general, s'està portant contra els Col·legis professionals que tenen una estructura més democràtica. Concretament, al Col·legi d'Aparelladors es tracta de la contraofensiva dels elements feixistes derrotats a les eleccions. L'actuació del tresorer -feixista- va destinada a suprimir sobretot les possibilitats de sortida de la revista "CAU". Cal defensar els Col·legis professionals com a eines de treball i de conscienciació política.

La lluita dels aparelladors i la solidaritat activa d'altres col·legis professionals (d'Enginyers, de Doctors i Llicenciats, d'Arquitectes, d'Advocats, etc.) ha fet retrocedir el govern, el qual s'ha vist obligat, amb data 29 de setembre, a retirar l'ordre de suspensió de la junta del Col·legi d'Aparelladors. Cal, doncs, enfortir la solidarització entre tots els Col·legis a la vista dels repetits atacs que estan rebent.

advocats:

Amb data 16 de setembre, els advocats barcelonins Albert Fina i Montserrat Avilès recorren contra el procés que se'ls vol fer per delictes de reunió i propaganda il·legals. Ambdós advocats parteixen dels acords del IV Congrés d'Advocats sobre la llibertat de reunió i d'expressió en l'àmbit professional de l'advocat i la seva relació amb els clients (en aquest cas concret, amb els obrers de la "Seat"). La junta del Col·legi d'Advocats de Barcelona ha pres l'acord, amb data de 21 de setembre, de reivindicar el dret de reunió sense condicions de nombre en els despatxos, en ús de la independència i garantia del lliure exercici de la funció judicial. La constitució de comissions de vigilància de la independència dels advocats és una acció a seguir per altres professionals.

BARRIS

Santa Coloma de Gramenet.

Els terrenys de la "Torre Valldorina" seran dedicats a escoles. Es perd així un espai verd més amb la construcció d'escoles en una àrea de 3.500 m², quan es podrien haver construït en altres terrenys de 10.000 m² que existeixen a la localitat (la legislació obliga també -teòricament- a utilitzar aquesta àrea mínima dedicant 3.000 m² a aules i 7.000 m² a zones d'esbarjo). La pèrdua d'aquest espai verd és important a Santa Coloma, on actualment correspon només un pam quadrat de zona verda per habitant, i es preveu que les zones lliures restants seran utilitzades per a l'edificació.

La densificació urbanística és un dels resultats més directes de l'especulació del sòl. El problema escolar és, en molts casos, més d'especulació de terrenys que no pas d'inversions públiques per a l'edificació. Quan es tracta de zones verdes el problema encara s'agreuja més, ja que la pressió popular en aquest aspecte és més feble que en el cas de les escoles.

Durant la segona quinzena ha estat publicat un número extraordinari de la revista "Grama", on s'inclou el resum d'un estudi realitzat per un equip de tècnics en urbanisme i sociologia, contractats pels centres socials i parroquials de la població. L'estudi analitza el creixement anàrquic de la població, que ha passat de 15.000 habitants el 1.950 a 150.000 el 1.972, sense altres orientacions que les derivades de la lluita per l'especulació del sòl. N'ha resultat una ciutat-dormitori de Barcelona amb uns déficits tan elevats que es calcula en 4.516 milions de pessetes la quantitat que seria necessària per tal d'adequar l'actual realitat urbanística i de serveis amb el que marca la legislació actual, simplement. L'estudi no es limita a una exposició freda de les xifres, sinó que n'analitza les causes i insisteix en la necessitat d'una presa de posició de la població afectada.

Sant Andreu.

El pla parcial del sector terciari (serveis) de terrenys de la "Renfe" està pràcticament acabat. La "Renfe" abandonarà unes 12 hectàrees del nord de la Meridiana, entre Fabra i Puig i Passeig de Valldaura. El pla preveu la utilització de l'espai per a serveis que vindrien a suplir els déficits de la zona (parc urbà 5 Ha.; equip hospitalari 3 Ha.; grups escolars 2 Ha.; zona esportiva 1¹/₅ Ha.; estació terminal d'autobusos; aparcament; mercat; comerços i oficines; habitatges per als expropiats de la zona, etc.). Aquest pla troba forta resistència per part de l'Ajuntament i les constructors, i és probable que si no es crea una forta consciència popular, l'espai dedicat a serveis quedi reduït al mínim.

El dia 28 de setembre es concentraren unes 200 persones al Bon Pastor, a l'encreuament dels carrers E. Sanchís i Sant Adrià, en senyal de protesta per la manca de semàfors, fet que ha ocasionat víctimes els darrers temps.

El dia 29, tingué lloc una concentració semblant i per motius anàlegs d'unies 1.000 persones, a les "cases barates" "Barón de Viver", al Passeig de Santa Coloma prop del pont del Besòs. Els manifestants interromperen el tràfic durant unes dues hores.

Zona del Besòs.

Diversos veïns dels barris del Besòs (La Catalana, La Pau, Besòs, El Maresme, La Mina, Camp de la Bota, etc.) s'han reunit en assemblea el dia 9 de setembre i han decidit enviar una carta a l'alcalde de Barcelona, al de St Adrià i al Govern Civil protestant de la situació higiènica i sanitària dels barris.

Badalona.

El dia 7 de setembre els socis del Centre Social del Barri del Pomar enviaren una carta al "Jefe Provincial de la Obra Sindical del Hogar y Arquitectura", i una altra al delegat provincial de l'"Instituto Nacional de la Vivienda", comunicant-los-hi la decisió presa de no pagar durant 3 mesos les quotes que se satisfelen en concepte de millores i de manteniment ja que l'estat de deixadesa actual no les justifica. La decisió arrenca d'una assemblea realitzada el 5 d'agost en què es resolgué de prendre alguna actitud col·lectiva davant la situació urbanística del barri i l'abandonament de les cases. D'altres accions paral·leles es duen a terme en les cases de l'"Obra Sindical del Hogar" de la zona barcelonina.

Poble Nou.

Els veïns de La Verneda i de Sant Martí de Provençals continuen les seves accions de protesta contra l'edificació d'unes barraques destinades a encabir-hi gitanos procedents del Camp de la Bota, de Badalona i de Madrid. El dia 1 de setembre les dones del barri es manifestaven davant l'Ajuntament. El dia 5 s'oposaven a la construcció de les barraques. El dia 11 és el primer dia a partir del qual se succeeixen torns nocturns que comencaren essent de 100 persones i han acabat essent de prop d'un miler, per tal d'evitar la construcció de les barraques i fins la col·locació d'un cartell d'obres. La queixa dels veïns és contradictòria respecte a la consciència del problema, però és objectivament positiva. Els sectors més conscients no es queixen pels gitanos com a tals, es queixen de les condicions creades per les autoritats que, en lloc de solucionar els problemes, l'única cosa que volen és fer-los menys visibles. Així, com que la zona de barraques La Perona (Ronda St Martí) és amagada de les grans vies de circulació, hi pensen anar amuntant els gitanos que han abandonat els seus antics llocs de residència per "obres de millora ciutadana". I en lloc d'instal·lar-los en una zona urbana proveïda de serveis adequats, els "amaguen" en aquest racó de la ciutat sense preocupar-se de les conseqüències socials lògiques de l'amuntament. Els veïns de La Verneda es pregunten que "com és possible que no s'instal·lin les barraques a les gespes del barri de Pedralbes, per exemple...", i es queixen de la possible pèrdua d'una altra zona destinada a espai verd. Els mateixos gitanos de La Perona no estan tampoc d'acord amb la instal·lació del gran nombre de nova gent que pensa fer l'Ajuntament. (La instal·lació creixent de noves barraques ja ve de temps enrera. El barri té 25 anys. En fa 16 tenia 230 barraques i avui n'hi ha 1.100. Recentment s'havien construït més barraques al mig del Carrer Menorca.) Últimament la premsa ha publicat (15 setembre) una nota del "Secretariat Gitano de Barcelona", on explotant el sentimentalisme cristià, el Secretariat es posa al costat de les autoritats municipals per demanar la instal·lació de les escoles.

Durant la segona quinzena de setembre s'han succeït les notes de l'Ajuntament adreçades als veïns de La Verneda sobre la qüestió de les barraques de La Perona. L'Ajuntament exposa que únicament intenta construir dos grups escolars i una escola provisional, i que les barraques i l'escola provisional desapareixeran paulatinament a partir del 1.973 i tan bon punt estiguin enllestits els pisos que han d'encabir els barraquistes (Polígon de La Mina i de Canyelles). La situació ha continuat tensa fins el punt que el dia 20 un grup d'unes 500 persones (dones) van avançar cap a les barraques i hi llençaren diversos objectes, entre ells un còctol molotov que va incendiar una barraca en construcció.

● Els informes arribats de La Verneda qualifiquen els grups anti-barragues com de famílies pertanyents a la burocràcia sindical i a d'altres càrrecs de l'Administració de l'Estat. L'enfocament general és "feixistoid", encara que hi ha les seves excepcions i la protesta contra les autoritats tingui -com d'èiem més amunt- un caràcter objectivament positiu. Els fets esmentats d'atac a les barraques demostra, però, fins a quin punt els enemics principals no són considerats les autoritats per part dels manifestants.

Elmopia.

Està en projecte la dedicació dels patis interiors de les illes de cases a espais lliures dedicats a l'ús públic. A Madrid s'ha aprovat un projecte semblant a aplicar a la seva Àrea Metropolitana.

Sarrià.

Amb data 6 de setembre, la comunitat de propietaris del Carrer Capità Arenas 57-59 ha fet pública una carta referint-se a l'informe dels perits anglesos dient que "denota parcialitat, falta de rigor científic, contradiccions i fins puerilitat". L'informe del "Gas Council" no va signat ni porta cap segell i, segons els propietaris, només pretén de treure responsabilitats a la "Catalana de Gas". Consideren l'informe precipitat (observacions fetes en menys de 72 hores i conclusions emeses en un mes i deu dies) mentre que en un cas semblant produït a Londres el maig del 1.968, els mateixos tècnics trigaren 5 mesos... El diari "Tele-exprés" del dia 13 de setembre, en una nota de redacció vaga i evitant fer al·lusions directes, es refereix a aquesta posició dels propietaris qualificant-la de conseqüència lògica de la legislació actual que no preveu indemnització per al damnificat si no hi ha un responsable clar. Així es pot interpretar l'interès dels propietaris de fer recaure alguna responsabilitat a la Companyia "Catalana de Gas", l'únic subjecte d'una possible indemnització. Darrerament, amb data 11 de setembre, la Unió Internacional del Gas ha expressat la intenció de realitzar una nova investigació.

Barri Vell.

Es pensa enderrocar el Born per a destinar l'espai a edificació. Les diverses propostes de conservació de l'edifici, obra de Fontserè, és la seva dedicació a activitats culturals públiques, especialment davant la desaparició del Price, Iris, Barcelona, etc. L'Ajuntament no ha fet cap declaració al respecte, la qual cosa vol dir que hi ha moltes probabilitats de destinar l'espai a l'edificació de pisos.

Gràcia.

Amplia polèmica respecte a la construcció d'un pas elevat a la Plaça Lesseps en el trajecte del 1er. Cinturó de Ronda. El projecte anterior era de fer-lo subterrani, però els interessos particulars capitalistes, especialment de les empreses constructores, han forçat per modificar el projecte a favor dels passos elevats. S'han recollit 1.238 signatures contra aquesta modificació, contra la qual també s'ha manifestat "Amics de la Ciutat".

barris(continuació)

La Barceloneta.

El Pla de la Ribera afecta 173 cases del barri. Els veïns afectats, en un col·loqui realitzat el dia 25 amb el regidor municipal del districte, demanaven garanties davant les expropiacions. D'altres problemes també foren exposats durant el col·loqui: la situació urbanística, el problema dels jubilats, el de les guarderies, el de les condicions sanitàries, etc.

Sants.

Ab data 8 de setembre és eliminat a l'Ajuntament l'informe dels tècnics referent als pisos del Carrer Joan Güell, d'acord amb el qual cal col·locar murs de contenció, reforçar els fonaments i assumir les responsabilitats per part de l'Ajuntament en la realització de les obres del Metro.

Posteriorment, els veïns dels carrers Joan Güell, Can Brúixa i Novell tornen a demanar la suspensió de les obres del Metro d'acord amb l'informe del Col·legi d'Enginyers, del d'Arquitectes i del d'Aparelladors. En el cas que no fos possible la paralització dels treballs, els veïns exigeixen l'adopció de les mesures apuntades més amunt.

Zona Franca.

Els veïns de Can Cies no volen anar a La Mina. S'oposen al Pla Parcial i volen quedar-se al barri en millors condicions. Els actuals veïns provenen en part de les antigues barraques de la Diagonal (que desapareixeren amb el Congrés Eucarístic), d'altres de Can Tunis (després de passar per l'estadi de Montjuïc i una caserna de la Barceloneta). Estan farts d'anar amunt i avall. Aquesta reivindicació ha estat també defensada recentment pels barraquistes del Carael i per la majoria d'actuals expropiats.

Cornellà.

El Col·legi d'Arquitectes impugnarà el Pla Centre-Riera. El Pla ha trobat una forta oposició entre els veïns tal com s'havia manifestat en les concorregudes assemblees informatives convocades per l'Ajuntament. El Pla ha estat considerat: 1) Poc oportú, quan no es veu encara clar la solució de problemes més urgents com el de la canalització del Llobregat. 2) Les zones verdes no tenien massa raó d'ésser localitzades en llocs actualment ocupats per l'agricultura que farien el mateix paper d'"esponjament"; així no es veurien privades de mitjà de treball 150 famílies. 3) El finançament es faria a base d'una quota de 1.800 pessetes anuals per habitant de Cornellà. 4) L'elaboració del Pla no és democràtica, no té en compte els interessos dels afectats. (El Pla perjudica especialment els petits comerciants i va en benefici de les empreses constructores locals. Es tracta d'un cas de remodelació del casc antic que també s'ha de produir en altres zones com Gràcia, Sant Andreu, etc.).

En quan el problema de la canalització del Llobregat, l'Ajuntament va prometre que el dia 15 de setembre començarien les obres de reforçament de les ribes mentre no es feia la canalització. Però el dia 20, a les vuit del vespre, tingueren lloc tres manifestacions d'unes 300 persones que recorregueren carrers importants de la ciutat per no haver estat realitzada aquesta canalització del riu, i amb motiu d'haver fet ja un any de les inundacions. La policia es presentà a l'únic lloc de concentració i no pogué evitar que es manifestessin tres grups per altres carrers.

L'Hospitalet.

Els afectats del Pla Parcial de La Torrassa-Collblanc es pronunciaren en una assemblea de l'Associació de Veïns (el 24 de setembre) contra la seva aprovació, perquè el Pla no intenta resoldre cap dels greus problemes existents (densitat molt elevada, escoles, espais verds, etc.). L'Ajuntament, però, aprovava el Pla el dia 28 sense cap modificació essencial.

Al Barri de Bellvitge han estat recollides 700 signatures demanant escoles. L'Ajuntament s'ha compromès a començar la construcció de tres grups escolars a partir d'octubre.

Ha estat enderrocada l'única sala de teatre comercial que hi havia a L'Hospitalet.

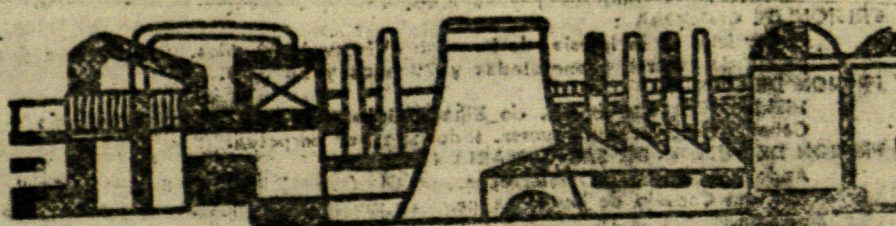
Són desallotjades sense haver-los ofert una indemnització suficient 500 famílies de la Carrereta del llig 1 de la Granvia. En principi s'han negat majoritàriament a abandonar els pisos i a cobrar una quantitat irrisòria que no els permet ni tan sols de pagar l'entrada d'un pis.

Esplugues.

Continua la pressió dels veïns de Can Vidalet en demanda d'escoles. L'Ajuntament ha realitzat propaganda ciclostilada desautoritzant un escrit d'un grup de veïns adreçat a l'Ajuntament on s'exposava la situació.

Sant Boi.

Manifestació d'unes 700 persones al barri Cinco Rosas a les 9 del vespre del dia 9 de setembre, en senyal de protesta per l'existència de la planta d'escombraries prop de les cases. La Guàrdia Civil realitzà diverses càrregues i disparà dos trets enlaira. La manifestació fou dissolta finalment a les onze de la nit.

informació general barris

Transports suburbans.

L'empresa "Urbas" ("Urbanizaciones y Transportes") va acordar el 13 de setembre, en junta general extraordinària, de vendre les accions a l'Ajuntament de Barcelona per 300 milions de pessetes. Es desestima així l'oferta de 316 milions de pessetes feta per la unió de diversos empresaris de transports ("Segalés", "Interurbans", "Solier & Sauret", "Canals", "Renow") i les queixes dels Ajuntaments afectats i que no han estat consultats (Santa Coloma, l'Hospitalet, etc.). L'Ajuntament participa, així, en el negoci a nivell d'una societat mercantil i ha estat denunciat per "competència il·lícita".

- Es tracta d'un cas clar d'aconseguir el monopoli dels transports a Barcelona per part de l'Ajuntament i alliberar-se així de la competència i poder fixar més fàcilment els preus sense millorar les condicions, etc.

Comunicacions.

El llinier, Cinturó de Ronda de Barcelona serà de peatge. (El corresponent de Madrid no ho és i l'Estat inverteix en les obres dels voltants de Madrid 2.192 milions de pessetes.) A més, segons dades oficials, l'any 1.980 aquest cinturó o Autopista B-30 serà insuficient... Aquest fet s'uneix al mal estat de les carreteres que, a més d'ésser una causa de pèrdues econòmiques importants, és també la raó directa per la qual la "província" de Barcelona és la primera en nombre d'accidents de circulació. Exemples de comunicacions deficientes són: Barcelona a Vilafranca, 40 kms i 2 hores; Barcelona a Sitges, 30 kms i 3 hores en alguns casos; mal estat de les carreteres del Maresme a la més petita pluja; mala comunicació de Barcelona amb Igualada i Lleida, etc. Una dada del nombre de víctimes: 34 morts en un sol dia d'agost.

SINDICAL

Segons la memòria de la "Maquinària Terrestre y Marítima", una xifra de gairebé 100 milions es comptabilitzen com a pèrdues pel concepte de vagues. La memòria culpa les vagues de les pèrdues de 149'35 milions que ha tingut l'empresa. L'INI ha passat a convertir-se en soci majoritari de la "Maquinista", en la qual també hi participa la firma "Foster Wheeler Corporation". Segons la memòria, l'empresa ha emprès en els últims mesos una enèrgica política de recuperació.

plataforma reivindicativa: C.O. Nacional de Catalunya

El dia 24 de setembre es va reunir la Permanent de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya. Hi assistiren representants dels següents punts i rams: Barcelona 7 (tèxtil, transports, contrucció, fusta, alimentació, assegurances i metall), Badalona 3, Mataró 3, Sabadell 2, Tarragona 3, Baix Llobregat 3, Vallès Oriental 2, Blanes 3, Terrassa 3, Vilanova i la Geltrú 1. També hi assistiren 1 representant de la Coordinadora Local de Comissions de Barri de Barcelona i 4 de sectors.

Els punts de l'ordre del dia foren:

- A/ Plataforma reivindicativa;
- B/ Solidaritat amb Vigo;
- C/ Consells de Guerra.

Destacarem a continuació els 10 punts de la Plataforma Reivindicativa:

- 1.- Salari mínim de 450 pessetes al dia i escala mòbil.
- 2.- Jornada setmanal de 40 hores (cinc dies de 8 hores).
- 3.- Cent per cent del sou de la Seguretat Social en cas de malaltia, baixa, accident, atur forçós o jubilació. La jubilació als 60 anys.
- 4.- No a l'eventualitat i al prestanisme. El període de prova no pot passar dels 15 dies.
- 5.- Un mes de vacances pagades al 100 %.
- 6.- No als acomiadaments per excedents de crisi fins que no es tingui segur un nou lloc de treball en les mateixes condicions i conservant l'antiquetat.
- 7.- Rítmes de treball: control sobre l'organització de treball, control sobre les primes, comitès de seguretat integrats per treballadors.
- 8.- Readmissió dels despedits.
- 9.- Creació d'un Sindicat únic, democràtic i de classe.
- 10.- Amnistia.

COMARQUES

1.850 hectàrees de terreny que pertanyen als municipis de Martorell, Gellí, Sant Esteve Sesrovires i Sant Llorenç d'Hortons, sembla que seran expropiades d'acord amb el "Proyecto de delimitación del Área Metropolitana Martorell-Anoia", projecte que forma part del "Plan Director del Área Metropolitana". Els afectats són els pagesos que cultiven els terrenys que ocupen gran part de la zona. Representen unes 500 famílies, de les quals 182 són propietàries i les altres arrendatàries, parceres i treballadores; 232 d'aquestes famílies viuen sobre la zona i existeixen unes 200 indústries i cooperatives que es veuran afectades per l'expropiació. Es tracta d'una actuació suposadament realitzada amb "fins socials", però en realitat és una operació especulativa realitzada per l'administració ja que aquesta adquireix els terrenys a un preu desvaloritzat i els ven a la "Iniciativa privada" als preus del mercat.

ECONOMIA CATALANA

regionalización...

"Información Comercial Española", revista del Ministeri de Comerç, publica una enquesta sobre temes de política regional feta als professionals de l'administració, la Universitat i el sector privat. Destaquem les opinions d'Emilio de Figueroa i Amado de Miguel, perquè recullen en certa manera l'opinió d'una certa burgesia catalana. Diu Figueroa: "la vetusta división administrativa del territorio español en provincias no responde ya a ninguna de las funciones asumidas por un Estado Moderno", i prossegueix "Cataluña y las Vascongadas tienen suficiente madurez y cuentan con élites bastante capacitadas para asumir la responsabilidad de la gestión directa de sus propios asuntos dentro de la necesaria coordinación total...". De Miguel opina: "Si se hace primero una moncomunidad de las Diputaciones castellanas será más viable que se ponga en marcha la de las catalanas. Sólo que la primera, entonces, no tendrá ninguna virtualidad y la segunda logrará un cierto éxito".

creixement demogràfic

Dels dos components del creixement demogràfic de Catalunya -immigració i moviment natural de naixements-, el component immigratori tendeix a reduir-se mentre que el moviment natural tendeix a incrementar-se. Actualment la taxa de natalitat catalana (19'5 per mil) és molt similar a la de la resta de l'Estat espanyol. Durant l'any 1.971 la immigració va constituir 24 % del creixement i el creixement natural va ésser del 76 %. Es trenca així una llarga tradició de la demografia catalana.

el port i l'economia

S'ha reunit a Marsella (20 de setembre) l'Assemblea General del Comitè de Coordinació dels Ports del Mediterrani Nordoccidental. La Cambra de Comerç de Barcelona ha denunciat els escassos recursos destinats per l'Estat espanyol al Port de Barcelona, ofegat per poc terreny i la falta d'una bona xarxa de comunicacions per carretera i per ferrocarril amb els principals centres catalans. La Cambra de Comerç vol aconseguir una declaració d'autonomia per al port de Barcelona.

La situació del port de Barcelona és un dels exemples més clars de la insuficiència de recursos que l'actual política afavoreix. La política econòmica franquista està frenant el procés natural de desenvolupament dels Països Catalans; d'una manera general amb la situació d'exclusió del Mercat Comú, i d'una manera particular amb la centralització i el control dels recursos estrets de la pròpia producció catalana. Situacions com la del port de Barcelona -i altres ports catalans-, la de les xarxes de carreteres, la reconversió agrària que necessiten moltes zones (com l'arròs al País Valencià) segons denuncia el corresponsal a València del "Tele-Exprés" de Barcelona (dia 25) està perjudicant als mateixos burgesos (i ja no diguem a la massa treballadora que sofreix una sobreexplotació). El control popular dels propis recursos és una exigència política que una alternativa democràtica al franquisme -un Règim d'Autonomia per a Catalunya- ha de solucionar.

CULTURAL

El 18 de setembre s'inaugura el II Congrés de la Formació dedicat a la Formació Permanent. S'espera que el Congrés, convocat per tots els Col·legis Professionals, es pronunciï contra la política educativa del govern i contra la repressió. El dia 22 acabà el dit Congrés, arribant-se a les següents conclusions: Oposar-se a la selectivitat com a antítesi de la formació permanent. Assenyalar la necessitat d'un marc democràtic per al desenvolupament de la formació permanent. L'opció a la formació permanent ha de venir com a llibertat popular i no com a imposició. Exigir la retirada del secret que imposa el certificat de bona conducta. Exigir la readmissió de tots els professors acomiadats i la retirada de la policia de la Universitat.

UNIVERSITAT

Els rectors de Barcelona confessen tots (16 setembre) que els seus problemes principals són de diners i de falta de professorat. El rector Caballero ha anat a Madrid a demanar quartos i n'ha tornat amb la cua entre les cames i sense haver vist el ministre. El Ministeri d'Educació és un dels ministeris amb comptes més misteriosos. Hi ha una partida de 20 milions que acaba d'esfumar-se; el seu personal és el més corrupte. Investigar per aquest cantó fóra molt profitós...

ENSENYAMENT

Gairebé 300 representants de les Juntes Socials de les Agrupacions d'Ensenyament Mig, Professional i Primari s'han reunit i han manifestat (11 setembre) la seva protesta per la inhibició de les autoritats en no dictar "norma de obligado cumplimiento", a causa de no haver arribat a un acord la part econòmica i social en l'elaboració del nou conveni provincial de l'ensenyament privat. D'aquesta manera els salaris dels professors són els mateixos que l'any 1.970, quan els centres privats han augmentat els seus preus en dues ocasions i han augmentat la cotització a la Seguretat Social.

La lluita pel conveni s'ha desaprofitat en gran part degut a la poca consciència dels treballadors de l'ensenyament i en no tenir prou representants responsables entre els enllaços sindicals. Aquest hauria d'ésser un objectiu a aconseguir en les properes eleccions.

Més de 70 professors d'instituts (13 setembre) no han obtingut o no se'ls ha renovat el contracte en el districte de Catalunya. D'aquests la majoria no han obtingut el vist-i-plau del director i uns 25 no se'ls ha concedit el certificat de bona conducta expedit pel Govern Civil, certificat que s'ha fet obligatori per un decret sortit el mes de juliol.

Estan a punt d'iniciar-se (20 setembre) noves negociacions per concloure el conveni col·lectiu de l'ensenyament no-estatal. La plataforma reivindicativa gira entorn de: 1/ A igual treball igual salari (no sou en relació al nombre d'alumnes del Col·legi, ni discriminació per sexe). 2/ Assegurança per a tothom i contracte de treball per a tothom. 3/ Que els augmentos de sou no repercutixin en les quantitats que paguen els pares. 4/ Representació al Sindicat dels Professors de les Seccions Filials. 5/ Supressió de l'article 18 de l'Ordenament del Treball, que permet de substituir un professor per un membre de l'ordre religiós o per un familiar del propietari. 6/ Augment de sous en un 100 % (els propietaris proposen un 6 %).

Nota del Col·legi de Doctors i de Llicenciats (21 setembre) sobre l'atur dels llicenciats des de l'entrada en vigor de la Llei d'educació. També s'exigeix la retirada del certificat de bona conducta. Es pronuncia a favor del Cos Únic d'Ensenyants. Han estat adoptades postures de protesta per 80 professors dels Instituts de Tenerife (Arxipièlag Canari) i per 6 directors d'Institut, el Degà del Col·legi de Llicenciats i els Presidents de les Associacions de Catedràtics i Agregats de València.

Fins ara (21 setembre) 2 professors no han estat admesos a la Universitat Autònoma de Barcelona: Jordi Carbonell, de la Facultat de Lletres, i José-Angel Ruiz Hita, de la Facultat d'Econòmiques. Altres 8 no han estat admesos a València: Casal i Pastor de Filosofia i Lletres, Marquès i Alvar d'Econòmiques, Del Hierro de Dret, Llorenç i Pià de Ciències, i Marín de Medicina. El claustre de la Universitat de València ha protestat i demanat explicacions de la decisió.

Altres notícies.

Estan portant-se a cap diferents judicis en el camp de l'ensenyament: 6 acomiadats del Col·legi del Sagrat Cor del Besòs han guanyat i se'ls ha donat una forta indemnització; 6 del St Felip Neri que han recorregut a Magistratura; 6 del Pare Manyanet; 3 de l'Escola St Jordi que la Caixa d'Estalvis té a la Roca del Vallès.

Acomiadaments a diversos instituts: Gavà (7); Martorell (2); Granollers (8); El Prat (9); Girona (3); Terrassa (1). A Granollers i a El Prat els alumnes s'han mobilitzat amb cartes i altres pressions per tal d'impedir aquests acomiadaments; a Granollers han aconseguit que 4 d'ells fossin readmesos pel director J. Xifré; a El Prat, el director s'ha decidit a no fer COU en veure que una sèrie d'alumnes combatius havien de fer aquest curs, dispersant-los així per altres instituts (St Feliu, Gavà, etc.).

Caldrà denunciar públicament els directors donant el seu nom i senyes, desmascarrant les seves manigues contra els alumnes. Els alumnes i professors més combatius haurien d'establir contactes a fi d'evitar el màxim de repressió i facilitar-se informació mútuament.

País Valencià.

Els treballadors del port de Sagunt han fet manifestacions pacífiques després de la seva jornada laboral, en solidarització amb els acomiadats de les empreses "Sierra Menara" (300) i "Saem" (4). La darrera manifestació fou de 2.000 persones.

Cinquanta-vuit empreses del calçat d'Elda i Petrol han sol·licitat tancar temporalment durant els 19 primers dies de setembre. Segons el Conveni Col·lectiu del calçat les empreses poden tancar fins a 60 dies seguits o no a l'any. Mentrestant els obrers -entre 25 i 100 a cada empresa- es queden només amb l'assegurança de desocupació que ja sabem com és de migrada.

Aquesta escandalosa situació que afecta cada any a diverses comarques d'Alacant és un exemple més de la irracional política econòmica amb que s'enfoca la indústria del calçat com tantes altres indústries que necessiten una total i racional transformació estudiada i activada pels propis afectats.

El 2 de setembre, el "Consejo General de Colegios Farmacéuticos" incoa un expedient i destitueix el president del Col·legi d'Alacant. També ha expedientat el de Múrcia i el de Ciudad Real (el 6 de setembre). Tot l'assumpte està relacionat amb la facturació de l'Assegurança Obligatòria de Malaltia (SOE) -un negoci de mils de milions: només a Alacant, 1.200- que el "Consejo General" ha encarregat a una nova societat anomenada "Cifsa" sense consultar el parer dels col·legis "provinciales".

Aquest és un afer més de corrupció administrativa i dels negocis bruts que monta l'alta burocràcia feixista. Posa més de relleu, si calia, la necessitat d'un control dels diners, per part dels assegurats, de les Assegurances Socials. Cal insistir en aquest dret democràtic.

Comunicat Taula Democràtica

Reproduïm a continuació els objectius immediats que propugna el Comunicat de "Taula Democràtica" de les Illes Balears, reunida celebrada el mes de maig d'enguany a la Ciutat de Mallorca amb participació de representants de partits polítics, de forces socials i d'organitzacions de massa de les Illes:

- Amnistia general per a presos, exiliats i perseguits polítics de qualsevol ideologia.
- L'establiment de les llibertats polítiques fonamentals sense discriminació i concretament: drets de reunió, associació, expressió, manifestació, llibertat de consciència, autèntic sindicat obrer de classe i reconeixement del dret de vaga.
- L'establiment d'un govern provisional d'àmplia coalició que convoqui el poble perquè decideixi lliurement el seu futur règim polític.

Continua el document dient: Som conscients també de que les característiques i particularitats de nostres illes tan sols en un règim de llibertats democràtiques podran tenir un vertader desenvolupament d'acord amb la voluntat del nostre poble lliurement expressada.

Destaca en aquesta declaració la timidesa del plantejament nacional. Ni l'exigència d'una autonomia ni s'esmenten els Països Catalans. La consolidació de la lluita nacional als diferents Països Catalans es pot accelerar a través de la intensificació dels contactes i l'ajuda concreta.

ÚLTIMA HORA: Canvis a la B.P.S.

Vicente-Juan CREIX, fins ara Cap de la Brigada Político-Social de Barcelona, és enviat (16 setembre) com a Comissari en Cap de la Brigada Regional de Fronteres. Càstig per la seva últimament poc brillant executòria (Assemblea de Catalunya, de Montserrat, etc.) i alhora reforçament de les "fronteres" entre Catalunya Sud i Nord? Atenció al nou cap de la Brigada Social de Barcelona, Gregorio MARTIN GILJARRO.

GALÍCIA

Vaga general a Vigo

Dissabte, 9 de setembre. L'empresa "Citroën-Hispania" trenca les converses sobre el conveni (setmana laboral de 44 hores en lloc de 48) i acomiada 5 treballadors representants sindicals.

Dilluns, 11. Paren els 5.000 treballadors de "Citroën-Hispania" en solidaritat amb els companys despatxats.

Dimarts, 12. Manifestació en senyal de protesta de 2.000 obrers de "Citroën-Hispania" pel centre de Vigo. Piquets de treballadors van a "Astilleros Barreras", "Reyman" i a Sindicats.

Dimecres, 13. Es calcula en 10.000 el nombre d'obers en vaga a la zona de Vigo. Paralització de diverses factories de mecànica i de tres "astilleros". Noves i múltiples manifestacions amb txocs contra la policia.

Dijous, 14. La proposta de la direcció de tornada al treball sense readmissió dels acomiadats és rebutjada. El nombre de vaguistes arriba als 15.000.

Divendres, 15. Comissions Obreres han llençat per aquest dia la consigna de vaga general. Gran nombre de botigues no obren. El nombre de vaguistes s'estima en més de 20.000. Nous enfrontaments amb la policia.

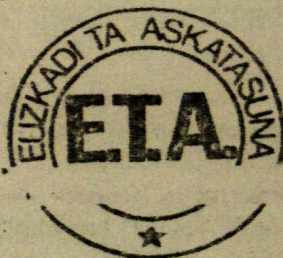
Després de vint dies de vaga (29 de setembre), han estat despedits 7.000 obrers que van essent readmesos prèvia una investigació del seu comportament. Hi ha representants sindicals expedientats a totes les empreses: a "Citroën-Hispania" 19 i 35 obrers no readmesos; a "Astilleros y Construcciones" 12; a "Forjas del Hinar" 4; a "Construcciones Navales Santo Domingo" 2; a "Vulcano" 34 i 4 obrers.

Han estat detingudes nombroses persones, més de 70. El líder obrer Secundino Pradera ha estat torturat per la policia durant 3 dies.

La lluita continua per la readmissió de tots els acomiadats.

La premsa legal ha qualificat aquesta vaga de "el conflicto más importante de la época moderna"...

EUZKADI**Assassinats****a Lekeitio**Explosió.

El dia 2 de setembre va explotar un automòbil a una plaça de Donostia/Sant Sebastià. Recordem que, segons les últimes notícies, ETA disposa d'una interessant llista de matrícules de cotxes de policies, confidents, etc.

Tiroteig de Lekeitio.

L'intercanvi de trets entre la policia i membres d'ETA a Galdakano ha intensificat l'acció repressiva de la policia i de la Guàrdia Civil. Segons declaracions a la premsa, "mientras la acción policial tiene un enfoque de conjunto sobre todas las actividades de la organización terrorista ETA, la Guardia Civil lleva más directamente el peso de la investigación de los hechos del día 29". El fet és que les notícies de la premsa estan arreglades prèviament per tal de justificar l'acció policíaca. Així, per exemple, no s'ha dit d'on procedien les bales rebudes pel guàrdia municipal mort, i, és creïble que es detingui a uns sospitosos i no es comprovi si van armats? Els fets posteriors de Lekeitio venen gairebé a confirmar que s'està resuscitant una nova aplicació de la "llei de fugues".

En efecte, el dia 2 de setembre són detinguts a Lekeitio dos joves que repartien propaganda on es denunciava els cacics del poble. Segons la policia, aquests joves -F.M. Bisker Manterola i I.M. Seijo Arrinda- confessaren la direcció d'un pis després d'un "intens" interrogatori. A les sis del matí, després d'haver rodejat completament aquell edifici, els nombrosos elements de la Guàrdia Civil metrallaren els ocupants del pis sospitosos. Un d'ells va sortir al balcó per lliurar-se als civils, essent mort a l'instant.

El diumenge, dia 3, una manifestació de gent del poble recorregué els carrers en senyal de protesta per la mort dels activistes. La guàrdia civil carregà contra ells.

La festa major va ser suprimida per les autoritats per por de la indignació de la gent.

Comunicat : E.T.A.

Referent a aquest afer, ETA (Vª Assemblea) ha difós el següent comunicat:

• "Després de la detenció de dos militants d'ETA, la policia aconseguí de conèixer el lloc on vivien militants "alliberats" d'ETA. La Guàrdia Civil s'hi presentà amb gran demostració de forces. Els militants d'ETA, alertats pels sorolls, obriren els

porticons. Immediatament, la Guàrdia Civil disparà ràfagues de metrallata ferint mortalment un dels dos militants que en aquells moments ocupaven el pis. Aleshores, l'altre demanà una ambulància a fi de que el seu company fos atès. La Guàrdia Civil mentí en afirmar que l'ambulància estava a punt d'arribar, i li demanà que s'entregués. Aquest, tement ésser assassinat rebutjà la proposta. Després d'haver comprovat que el seu company havia mort, decidí rendir-se, avisant a la Guàrdia Civil perquè no disparés. En el moment en que sortia, fou metrallat.

Cal fer constar que:

- La policia ha actuat basant-se únicament en simples informacions obtingudes després de l'"interrogatori" dels dos militants detinguts i torturats des del primer moment.
- Els dos militants situats al pis no dispararen ni un tret en cap moment i que la Guàrdia Civil disparà sense previ avís.
- La Guàrdia Civil va metrallar la casa i l'apartament (44 trets només contra la porta) sense que els veïns fossin avisats (a la casa hi havia cinc nens).

Aquestes informacions hon estat obtingudes després de visitar el lloc de l'assassinat i d'entrevistar-nos amb tres mares de família i un pare, veïns de la casa. Els seus testimonis coincideixen plenament.

Els dos assassinats són: BENITO MUGIKA ZUNETA, obrer, 22 anys, natural de Zarautz. (Fou qui morí primer.)

YON NIKEL MARTINEZ, obrer, 27 anys, natural de Sopuerta."

Detencions en massa.

A partir del dia 6 de setembre es registrà una onada de detencions. La Guàrdia Civil i la Brigada Social agafaren a gairebé 40 persones. Aquestes detencions eren indiscriminades seguint les llistes antigues que té la policia.

El dia 16 foren detinguts a Basauri els següents suposats membres d'E.T.A.: L.A. Zabalo Bilbao, Y.I. Iturbe Totorika i G. Zerbera Kano. Són acusats de l'atemptat a les casernes de la Guàrdia Civil de Basauri i d'un robatori d'explosius. Se'ls farà Consell de Guerra.

El dia 18 la policia assalta una vivenda de Bilbao, suposat refugi de lluitadors bascos. Detenen una noia i el capellà J. Renteria, acusant-los d'encobridors. El capellà, que tenia passaport xinès, ha estat expulsat de l'Estat espanyol.

El dia 20 foren detingudes 9 persones acusades de pertànyer al grup "Erriko Batasuna" ("Unitat del Poble"), d'ideologia maoista. El 21 el nombre de detinguts s'eleva a 60, 7 dels quals han anat a parar a Tribunals Militars.

nou assassinat

El dia 21 de setembre la Guàrdia Civil assassinà al poble navarrès d'Urdax (a la Vall del Baztan), mentre intentava passar la frontera, J.A. Aranguren Mugika, de 23 anys, estudiant de Bilbao i militant d'E.T.A. (Vª Assemblea). Als seus funerals hi assistiren 10.000 persones; foren celebrats a l'església dels Pares Passionistes de Deusto (Bilbao).

● Aquesta manifestació d'homes i dones de totes les tendències polítiques i creences religioses distintes, creients i no creients, estiguin o no d'acord amb els mètodes de lluita d'E.T.A. (Vª Assemblea), és l'expressió evident de la unitat de tot un poble.

sindical

Vocals i enllaços sindicals d'"Altos Hornos de Vizcaya" han denunciat (20 de setembre) la utilització abusiva de les hores extraordinàries -que enmascaren la migradesa real dels sous- i s'han pronunciat per la generalització de la jornada de 44 hores que segons el Conveni Col·lectiu pot ser escollida pels treballadors.

● Recordem que aquesta és la reivindicació que ha aixecat la lluita dels obrers de la "Citroën-Hispania" de Vigo i la reivindicació dels treballadors catalans de la jornada de 40 hores.

Vaga (27 de setembre) de 480 treballadors de l'empresa "Babcock Wilcox" per reclamació de diners de les hores extraordinàries.

ESPAÑA

POLÍTICA DEL GOVERN

Preus.

D'acord amb la revista "Fortune", l'Estat espanyol ocuparà el 1.972 el primer lloc europeu en augments de preus amb un 8 % general (l'augment dels productes alimentaris és superior, de l'ordre del 10 %, i alguns serveis ja és sabut que han experimentat augments del 20 al 35 %).

● Aquests augments cal considerar-los tenint en compte els de l'any passat, que no foren "eixugats" pels ridículs augments de salaris dels convenis. El poder adquisitiu real haurà disminuït a finals de l'any en un 15 % respecte al 1.971. L'augment del na en un 10 % ha desvetllat la polèmica sobre la seva qualitat. El fet és que havent-hi a l'Estat espanyol un excedent de farina que s'ha de destinar per a pinso del bestiar, no s'ha millorat la qualitat de la farina que es continua amb uns índexs no acceptats enlloc d'Europa. Per aquesta causa els forners afegeixen additius que perjudiquen la salubritat del pa. Els beneficis van als grans torratiners que venen, a més, la farina de baixa qualitat als forners a un preu doble del preu d'exportació.

Durant els 7 primers mesos d'aquest any la recaptació del Ministeri d'Hisenda pujà a 235.127 milions de pessetes. L'increment en relació amb l'any anterior és d'un 11'9 %. Per impostos directes fou de 83.207 milions amb un augment del 21'4 %; les majors quantitats corresponen a l'impost sobre la renda de les persones físiques amb un 36'6 % i a l'impost sobre successions amb un 34'2 %. La recaptació dels impostos indirectes sumava 103.389.800.000 pessetes amb un augment del 16 % (22'1 % del tràfic d'empreses i un 29 % de tabacs).

● Cal denunciar la política fiscal del Govern que fa caure el pes dels impostos majoritàriament sobre la classe obrera -impostos indirectes i impost sobre el rendiment del treball personal- en benefici dels financers i terratinents.

El 14 de setembre, En García Ramal declara que l'augment dels preus podria sintetitzar-se en les següents causes: "efectos de la devaluación del año 1.967, elevación de salarios coincidente con un bajo crecimiento de la productividad, elevación del componente alimentación en el coste de la vida, política de apoyo al sostenimiento de los productos agrícolas, transferencias excesivas a sectores ineficaces, etc."

El cost de la vida ha experimentat una pujada oficial del 1'03 % durant el mes d'agost (cif. revista "Información Comercial Española"). Segons la mateixa publicació, respecte al mateix mes de l'any anterior l'increment hauria estat d'un 9'3 %, l'increment més alt junt amb el d'Holanda de tots els estats membres de l'OECD. Els aliments s'han pujat un 11 %, el calçat i vestit un 5'6 %, les vivendes un 6 %, etc. (sempre segons xifres oficials). "Las medidas tomadas en el mes de mayo para frenar las alzas han resultado insuficientes", s'exclama l'òrgan del Ministeri de Comerç. I afegeix: "está a punto de sonar la correspondiente señal de alarma"... El Ministeri d'Educació diu (16 setembre) que es necessitarà autorització oficial per pujar els preus en els centres privats d'ensenyament. Les autoritzacions deuen rajar sense parar doncs a les grans ciutats la pujada ha estat d'un 30 a un 50 %. Al centre universitari d'Alacant el patronat d'ensenyament superior s'ha tret de la màniga la bonica quantitat de 15.000 pessetes de quota d'ensenyament. Això ha passat en un centre oficial...

Adulteració productes.

En els darrers dies del mes de setembre s'ha observat un descens en el consum de productes lactis, com a conseqüència de les notícies aparegudes a la premsa referents a abusos i deficiències. La "Unión Nacional de Trabajadores y Técnicos del Sindicato de Ganadería" ha sol·licitat al Govern l'adopció de mesures necessàries tant per a l'acabament de les informacions com per al control adequat d'aquests productes.

● Convé interpretar tota la política demagògica de denúncia d'adulteració d'aliments com a una maniobra diversiva del problema central de l'augment dels preus, per tal de fer la comèdia de presentar el Govern com a àrbitre que actua contra les empreses quan se salten la llei. És molt estrany que comenci justament ara la denúncia després de tants anys d'abusos silencisats. Amb tot, la crítica de l'adulteració pot oferir possibilitats de denúncia del sistema que cal aprofitar.

universitat

La política educativa del Govern troba cada dia més obstacles. Han dimittit (12 de setembre) els rectors de les tres Universitats de Madrid, els tres vicerectors, el secretari general, quatre degans i el director de l'ECE, per tal de no haver d'enfrontar-se en el nou curs amb la nova situació creada pels decrets repressius sortits durant les vacances. Aquestes autoritats han estat substituïdes per "gent dura" (Muñoz Alonso, detractor furibund del català -"es un virus"- quan es va discutir la Llei d'Educació).

Muñoz Alonso, el nou rector de la Universitat Central de Madrid, anuncia (17 setembre) en el seu discurs d'entrada que no és un bon metge però sí un bon cirurgià per a curar els mals de la Universitat. Cal esperar un enduriment de la situació universitària; en aquest sentit, és molt important l'actitud de desacord dels claustres universitaris que va en augment.

La premsa del dia 23 de setembre ens informa que els alumnes de Madrid que havien sol·licitat matrícula a primer de Medicina han estat tots matriculats, tant si volien com si no, a primer de Ciències! És de suposar que mesures tan escandalosament arbitràries s'estendran a d'altres llocs. Cal evitar-les enèrgicament.

sindical

El dia 6 de setembre 60 treballadors, tres d'ells vocals jurats, han presentat sol·licitud de conflicte col·lectiu a l'empresa de televisors "Industrias Kastell SA", per no haver cobrat els mesos de juliol i agost i havent estat fins aleshores la producció normal.

El Servei Sindical d'Estadística acaba de publicar (9 de setembre) els resultats d'un estudi sobre "El paro en España", que abasta una anàlisi del conjunt de l'Estat espanyol i particularment d'Andalusia, Extremadura, Catalunya i Euzkadi. Les dades es refereixen al conjunt de l'any 1.971 i al primer semestre del '72. La construcció és el sector més en crisi amb 75.250 obrers en atur el '71. Poc més de la cinquena part de la població activa tenia quasi la meitat de l'atur de l'Estat. (Més informació a "El Correo Catalán" i a "La Vanguardia española" del 10 de setembre).

L'oficina francesa d'immigració anuncia (9 de setembre) que 80.000 veremadors s'han apuntat per a participar en els treballs de recollecció. L'oficina reconeix que a causa d'informacions errònies nombrosos treballadors originaris de diverses "províncies" s'han concentrat a l'oficina d'immigració de Figueres en busca d'un contracte de treball sense possibilitat d'obtenir-lo.

● La situació dels treballadors del camp i les immigracions temporeres és un problema greu que només una reforma (autèntica) agrària podria solucionar.

Licínio de la Fuente diu (14 de setembre) que els salaris han pujat un 14'8 % i García Ramal que un 12'1 %, i el cost de la vida un 8'4 i un 8'2 % respectivament. Per la qual cosa ja podem estar contents de disfrutar d'un 6'3 % d'increment. També declara el Ministre tot satisfet que només hi ha hagut fins l'agost del 1.972 219 conflictes col·lectius. La qual cosa només demostra la quantitat de lluites que es porten a terme fora de la legalitat autoritzada del "Conflicto Colectivo". Per altra banda, els advocats laboralistes de Barcelona diuen que el nombre de judicis s'ha triplicat en tres anys: foren 14.126 el 1.971 i la Magistratura s'ha quedat petita, prova de l'augment de consciència dels seus drets per part dels treballadors.

S'ha dictat "normas de obligado cumplimiento" per als bancs de "Crédito a la Construcción", "Crédito Agrícola", "Crédito Local de España", "Hipotecario de España" i "Crédito Industrial" (17 de setembre), per les quals es prorroga el conveni respectiu fins el 31 de desembre del 1.972.

Continuen les vagues a les mines asturianes: el 26 de setembre al pou "Nicolasa" de Nierres de l'empresa "Hunosa", mentre continuen amb suspensió de treball i sou 304 miners del pou "Montesacro" i 43 del pou "San Víctor". Les lluites són per millores generals de les condicions salarials del treball a preu fet dels picadors.

LA VEU DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

emissora catalana

A partir del mes de juliol, Catalunya disposa d'una emissora que constitueix el portaveu per l'espai de la veu de l'Assemblea de Catalunya. Les emissions reflectiran el treball que duu a terme la Permanent de l'Assemblea i el Secretariat seu, i són radiades amb el títol de "LA VEU DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA". També contenen aquelles notícies importants que la dictadura franquista se gasta al poble.

Les emissions són radiades tots els dijous, dijous i dissabtes de dos a tres quarts de dues de la tarda, en les ones següents:

14.545 kilocicles o 20'6 metres
12.220 kilocicles o 24'5 metres
15.565 kilocicles o 19'3 metres
10.167 kilocicles o 29'5 metres

Escolteu-la i feu-ne propaganda. És un nou instrument incorporat a la nostra lluita d'alliberament.

▶ Aquest és el text d'una octaveta que ha estat distribuïda a diversos llocs.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

Crida al Poble de Catalunya

1. El dia 7 de novembre del 1.971 es va celebrar la 1ª sessió de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA. Aquesta data representa una fita important i decisiva en l'esforç conjunt de les organitzacions polítiques i democràtiques i de tots els sectors de la població (obers, gent del camp, estudiants, intel·lectuals, professionals i ciutadans en general) que volen acabar amb el règim de dictadura i reinstaurar les llibertats democràtiques fonamentals tal com s'expressen en el Comunicat final de l'esmentada ASSEMBLEA.

2. La COMISSIÓ PERMANENT constituïda en la 1ª sessió de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, responsabilitzada d'aplicar els acords presos i d'impulsar totes les iniciatives útils per aconseguir la mobilització popular, després d'haver convocat unes jornades de lluita pel Dret a la Solidaritat, centrades en el mes de maig del 1.972, en la seva 11ª reunió plenària acordà de convocar una campanya de difusió, informació i discussió entorn de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de l'any 1.932.

3. Per això, el SECRETARIAT de la COMISSIÓ PERMANENT, en virtut dels acords presos i complint el mandat que se li confia, CONVOCA i CRIDA a les organitzacions de masses, als obrers, als estudiants, als intel·lectuals i professionals, a tot el poble de Catalunya, a col·laborar en la difusió i en la discussió de l'Estatut que fou l'expressió democràtica del nostre poble regit per la seva institució de Govern Autònom: la Generalitat. Aquesta crida vol obrir un espai de diàleg i de confrontació a partir de l'Estatut que l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA va acceptar com a inici de convergència per a recuperar les llibertats democràtiques reivindicant "el restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut del 1.932, com a expressió concreta de les llibertats democràtiques fonamentals de Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació" (p. 3 del Comunicat).

4. Aquest SECRETARIAT considera i insisteix en que la seva crida a aquesta forma de lluita no suposa ni predetermina solucions polítiques concretes que hauran de ser proposades i referendades al seu moment per la voluntat del Poble. La campanya entorn de l'Estatut i de les Institucions Nacionals de Catalunya s'inscriu en un MOVIMENT MÉS AMPLI que, en cada una de les seves campanyes i noves formes de lluita, té com objectius constants els punts de convergència de l'ASSEMBLEA:

a/ Refús de la illegalitat feixista que en 1.939 abolí per la força de les armes la sobirania del Poble i que ara intenta emmordagar-lo amb la maniobra continuista representada per Juan Carlos;

b/ Afirmació de les llibertats fonamentals proclamades per l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, fent-les extensives a tots els pobles peninsulars.

5. Dins l'esmentada línia reivindicativa de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, aquest Secretariat convoca al poble català a obrir un període de lluita centrada en els punts següents:

A- L'Estatut com a denúncia de la illegalitat feixista i del seu règim de dictadura.

B- L'Estatut com a garantia i expressió inicial d'alliberament de tots els qui viuen i treballen a Catalunya, particularment del món obrer.

C- L'Estatut com a afirmació de les Institucions Nacionals de Catalunya representades per la Generalitat.

D- L'Estatut com a afirmació de les llibertats fonamentals i com a punt de partida per a la recuperació efectiva dels drets nacionals amb l'exercici de l'autodeterminació.

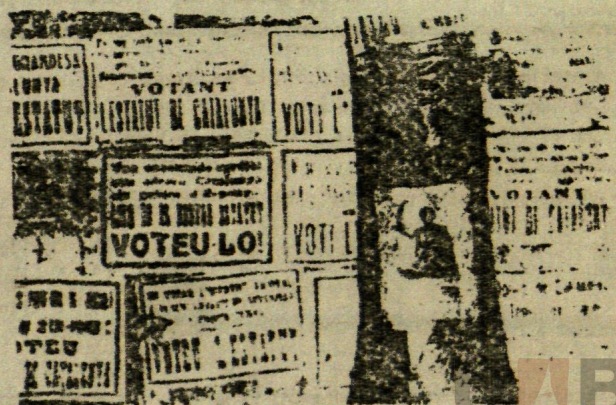
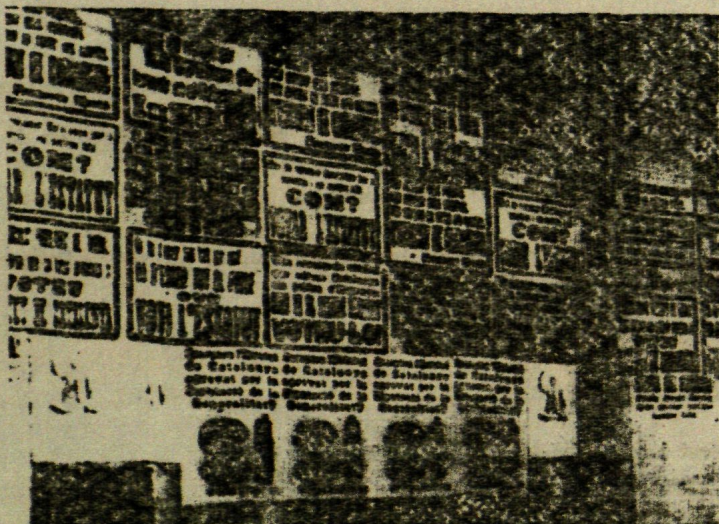
POBLE DE CATALUNYA:

participem a totes les accions que s'aniran proposant i exercim els nostres drets i la nostra iniciativa perquè el nostre poble deixi d'ignorar el seu passat i comenci ja ara a crear el seu futur.

Secretariat de la COMISSIÓ PERMANENT de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

juny del 1.972

L'equip "Avui" creu un deure polític i inclou a la secció "Documents" aquesta crida de la Permanent de l'Assemblea de Catalunya, datada del mes de juny, com una contribució més a la campanya "Per què de l'Estatut" propugnada per la Permanent de l'Assemblea de Catalunya, cridant al mateix temps als seus lectors al diàleg i a la discussió d'aquesta temàtica.

Crída de l'Assemblea Permanent d'intel·lectuals Catalans

L'Assemblea Permanent d'Intel·lectuals Catalans, reunida amb caràcter d'urgència amb motiu de la creixent repressió desencadenada pel govern espanyol a tots els nivells i que culmina en el consell de guerra que s'efectua en aquests moments contra dos militants del Front d'Alliberament Català, i davant la falta d'informació dels òrgans de comunicació, se sent obligada a proclamar públicament que la situació denunciada en el Manifest de Montserrat del dia 13 de desembre de 1.970 ha empitjorat, fins a assolir els gravíssims extrems actuals.

Per això, d'una manera específica,

DENUNCIEM la persecució sistemàtica, per raons polítiques, de professors i alumnes a totes els nivells acadèmics;

DENUNCIEM la intervenció persistent i violenta de la policia i de tot l'aparell repressiu del règim contra la classe obrera en l'exercici dels legítims drets de vaga, de reunió i d'associació;

DENUNCIEM les tortures físiques i psíquiques aplicades als detinguts, tant en caure en mans de la policia, com, d'una manera calculada i duradora, a les presons, amb l'objectiu d'arribar a l'aniquilament del pres;

DENUNCIEM molt especialment, com a dos aspectes d'una mateixa política, el gran nombre de consells de guerra i l'assassinat, cada cop més freqüent, de lluitadors antifranquistes, com darrerament el de quatre membres d'E.T.A.

I, d'una manera general,

DENUNCIEM la conculcació sistemàtica dels drets dels pobles i nacions que avui formen una pretesa unitat nacional anomenada Estat espanyol;

DENUNCIEM la violència aplicada als pobles basc i gal·lec per l'aparell terrorista de l'estat franquista;

I DENUNCIEM la violència contra el poble català que hom pretén d'executar en les persones dels companys Ramon Llorca i López i Carles Garcia i Solé, per als quals el fiscal demana 205 i 187 anys de presó, respectivament;

RECLAMEM, doncs:

1. L'anul·lació de qualsevol condemna que pugui ésser dictada pels consells de guerra en curs;

2. L'abolició de la pena de mort;

3. La promulgació d'una amnistia general dels presos, sancionats i exiliats polítics;

4. L'establiment d'un estat autènticament popular que garanteixi l'exercici de les llibertats democràtiques i els drets dels pobles i nacions que formen l'Estat espanyol, inclòs el dret d'autodeterminació.

Per tot plegat, FEM UNA CRIDA A LA MOBILITZACIÓ del poble català i a la solidaritat de tots els altres pobles en la lluita contra la repressió, la qual és consubstancial amb la dictadura.

Barcelona, 25 de setembre de 1.972

Contra Consells de Guerra

Ramon Llorca López i Carles Garcia Solé seran jutjats pròximament en Consell de Guerra acusats de pertànyer al FRONT D'ALLIBERAMENT CATALÀ (F.A.C.). El fiscal demana 205 i 187 anys. Hés greu encara: hi ha el perill que siguin condemnats a mort, ja que la petició fiscal pot ésser superada pel Tribunal, com s'esdevingué en el judici contra 16 militants d'E.T.A., en què es dictaren 9 penes de mort enlloc de les sis demandades.

Aquest no és un fet aïllat: correspon a tot un enduriment de la política del règim que pretén perpetuar-se contra la voluntat popular. Desassistit cada dia més de suport social, el franquisme pretén ofegar tota aspiració a la llibertat amb la repressió. Quan li cal, assassina a sang freda, com ho ha fet aquests dies amb dos militants d'E.T.A., en el moment en què es lliuraven a la policia. També a Barcelona és pròxim un Consell de Guerra contra 7 acusats de pertànyer al PCE (i) i un altre contra l'estudiant Alfred Serrrat. A Galícia 8 treballadors de la Bazán seran sotmesos a jurisdicció militar pels fets esdevinguts a El Ferrol amb motiu de la vaga general del mes de març en què foren assassinats per la policia 2 obrers.

La repressió pren multitud de formes: l'assassinat al carrer, els tribunals militars, el T.O.P., la tortura contra els detinguts, l'acomodament dels treballadors que lluiten pels seus drets, les multes governatives, el control cada dia més estret sobre els mitjans de difusió, noves formes repressives als centres d'ensenyament...

La repressió no aconsegueix d'aturar la lluita del poble per la llibertat però és l'últim reducte del règim per conservar el poder: per tant la lluita contra la repressió és avui un objectiu prioritari en la lluita democràtica.

El mitjà de combatre-la és l'eixamplament de la lluita fins a aconseguir que la resposta popular superi els efectes de la repressió girant-la contra el règim. El desenvolupament de la lluita ha de permetre també que els més amplis sectors possibles de l'exèrcit comprenquin la conveniència d'oposar-se a ésser utilitzats contra el poble per part del franquisme.

El Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya CRIDA a tot el poble a una mobilització massiva contra la repressió, en especial contra els Consells de Guerra i molt concretament per salvar la vida i obtenir la llibertat de RAMON LLORCA i CARLES GARCIA.

Utilitzem tots els mitjans al nostre abast: donem a conèixer els fets, realitzem actes públics en què es prenguin resolucions col·lectives de lluita, manifestacions al carrer, assemblees i aturs als centres de treball i d'estudi, i totes les formes susceptibles de mobilitzar el nostre poble per impedir que s'imposin les monstruoses condemes, en el camí d'assolir la llibertat de tots els empresonats, per la conquesta de l'AMNISTIA.

FOTS UNITS PER IMPEDIR ELS CONSELLS DE GUERRA

PER L'AMNISTIA

PER LA DEMOCRÀCIA

PER CATALUNYA

PER LA LLIBERTAT

Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya.

Le Monde

BULLETIN DE L'ÉTRANGER

Une Espagne immobile

Un mouvement de grève sauvage affecte près de vingt mille travailleurs ce mardi 19 septembre dans la province de Galice. Il rappelle soudain la profondeur du malaise social dans une Espagne apparemment immobile et dont la classe politique semble d'abord préoccupée de débattre les avantages et les inconvénients de l'association avec le Marché commun européen.

C'est pour faire aboutir une revendication strictement professionnelle que les ouvriers de la filiale espagnole de Citroën à Vigo ont engagé leur action. Mais celle-ci a très rapidement pris une tournure politique, à la suite de la riposte des autorités à la requête des métallos sur une réduction de la durée de la semaine de travail. Cinq délégués syndicaux ont été en effet licenciés et quatre autres suspendus. Du coup, la majorité des entreprises de Vigo ont débrayé à leur tour. Les femmes et les enfants des grévistes sont descendus dans la rue. Des heurts plus ou moins graves ont eu lieu avec les forces de l'ordre.

Malgré l'éloignement et le filtrage des nouvelles, c'est bien un décor à la Zola qui est de nou-

veau planté dans la province natale du général Franco. Une fois de plus la loi syndicale est appliquée dans toute sa rigueur sans tenir compte des profondes modifications intervenues dans la société espagnole du fait de l'essor spectaculaire rendu possible par les mesures de libéralisation économique des années 60. Ainsi est mise en lumière l'une des contradictions majeures d'un régime qui souhaite devenir un partenaire « à part entière » de l'Europe libérale et démocratique sans toutefois revenir sur les limitations des libertés fondamentales. Dans l'Espagne de 1972, la conquête par les travailleurs de l'exercice réel du droit d'association et de réunion est toujours contestée d'une manière pointilleuse et parfois brutale par des dirigeants qui n'ont, pour l'essentiel, rien remis en cause de la philosophie qui les animait au lendemain de la guerre civile.

Le malaise et la montée de la contestation n'apparaissent pas moins importants sur les campus au moment où la nomination d'un phalangiste de la tendance « dure » au poste de recteur de l'université de Madrid illustre la volonté des autorités de ne rien céder. La suppression, en juillet dernier, du statut d'autonomie universitaire constitue même un très sérieux pas en arrière par rapport aux promesses de libéralisation et de modernisation annoncées par le ministre de l'éducation, M. Villar Palasí. Il est vrai malencontreusement impliqué dans le scandale Matesa.

C'est pour protester contre la suppression de ce statut et le maintien dans les couloirs des facultés des appariteurs musclés que l'on assiste en ce moment à une cascade de démissions parmi les dirigeants universitaires. Le geste spectaculaire et silencieux des recteurs, des doyens et des secrétaires de facultés de plusieurs universités espagnoles, imitant leurs collègues de Madrid, pourrait bien inciter les étudiants à reprendre, dès la rentrée d'octobre, les opérations de harcèlement qui ont troublé gravement les amphithéâtres et les campus depuis plusieurs années.

L'Eglise, qui n'a cessé de son côté de prendre ses distances à l'égard du régime, étudie attentivement cette semaine le dossier du concordat de 1953. Le Vatican vient de faire un geste de défiance à l'égard de Madrid en nommant directement des évêques auxiliaires. Et il n'est guère douteux que l'assemblée des évêques espagnols souhaite rappeler sa réserve croissante face à la situation sociale et universitaire.

Tout se passe pourtant à Madrid comme si les décisions réellement importantes devaient être renvoyées à l'« après-franquisme ». Bien que de nombreuses voix s'élèvent dans l'entourage même du Caudillo en faveur de la libéralisation politique, toujours promise, toujours rapportée, la « vieille garde » continue, à n'en pas douter, à donner le ton.

Reproduïm l'editorial aporrescut el dia 20 d'octubre d'enquany al diari "LE MONDE", de París, conegut com un dels diaris de més seriositat i prestigi del món.

Que preten ésser 'avui'

- Un mitjà honest d'informació i de documentació al servei del poble de Catalunya;
- Una recoilació ordenada i classificada dels esdeveniments ocorreguts, tenint com a fonts les més diverses procedències -legals i clandestines- procurant sempre utilitzar les més serioses i fiables;
- Una resposta catalana a tot intent d'instrumentalització i manipulació de les informacions;
- Un canal d'informació directa per a tothom sobre fets dels Països Catalans, d'Euzkadi, de Galícia i d'Espanya.

Barcelona, octubre del 1.972